

Spreekbuis

van cliënten voor cliënten

Spreekbuis

Jaargang
27

Herfst

editie

2020

Colofon & Inhoud

Colofon

Jaargang 27 nr. 3 Herfst editie 2020

“De Spreekbuis” is een informatie- en gezelligheidsblad voor en door cliënten van Emergis.

Het blad wordt op initiatief van de Centrale Cliënten Raad (**CCE**) uitgegeven.

“De Spreekbuis” verschijnt 4x per jaar.

“De Spreekbuis” informeert de lezers o.a. over zaken die voor hen van belang kunnen zijn, zoals; Activiteiten in woon- en leefomgeving en nieuws & ontwikkelingen uit de GGZ of Emergis in het bijzonder.

“De Spreekbuis” is een product van:

WLB Joannaplantsoen

Redactie Spreekbuis:

Jeroen de Rijcke (eindredacteur)

Peter Luijsterburg (redactie)

Pieter Mesu (redactie)

Beledigende, racistische en/of seksistische inzendingen worden geweigerd.

Klachten en vragen betreffende bezorging of inhoud bij:

spreekbuis@zeelandnet.nl

Adres redactie:

WLB Joannaplantsoen

t.a.v. Redactie Spreekbuis

Joannaplantsoen 2, 4462 AV Goes

E-mail: spreekbuis@zeelandnet.nl

Inhoudsopgave

02	Colofon / Inhoudsopgave
03	Van onze redactie
04	CCE
05	CCE
06	Strip
07	Spreekwoorden
08	Puzzels
09	MoppenHoek
10	Opmerkelijk Nieuws
11	Opmerkelijk Nieuws
12	Herstart Huis van Herstel
13	Herstart Huis van Herstel
14	Saladin, de muntenkoopman
15	Saladin, de muntenkoopman
16	Legostiek
17	Legostiek
18	Legostiek
19	Legostiek
20	Legostiek
21	Legostiek
22	Boekbespreking
23	Boekbespreking
24	Boekbespreking
25	Pioneering Spirit
26	Sudoku's
27	Budget Recept
28	Tuinpraat met Kaat
29	Tuinpraat met Kaat
30	Tuinpraat met Kaat
31	Tuinpraat met Kaat
32	Prijs Puzzel
33	Heropening BioTuin
34	Heropening BioTuin
35	Dikke Toren
36	Dikke Toren
37	Dikke Toren
38	Oplossingen Puzzels
39	Strip

Van onze Redactie

Beste Lezers,

Het is al weer oktober en dat betekent dat er weer een nieuwe editie van De Spreekbuis is. In de afgelopen maanden is er weer veel gebeurd maar lijkt het soms ook wel of de wereld stil staat door de coronacrisis. Bedrijven draaien op halve kracht, feesten gaan niet door, stadions zijn maar voor een paar procent gevuld en ga zo maar door. Ondanks al deze maatregelen lukt het niet om corona de baas te worden en komen er de laatste weken weer enorm veel besmettingen bij. Gelukkig vallen de ic opnames nog relatief mee maar gevreesd wordt dat dit de komende maanden weer op zal lopen door o.a. de weersverandering maar ook door het feit dat wij mensen steeds minder acht slaan op de regels. De grootste risicogroep is momenteel "de jeugd". Onder studenten, maar ook bij de jonge pubers, zijn de regels niet heilig en worden deze regelmatig geschonden in bijvoorbeeld studentenhuizen of op "stiekeme" feestjes. Bij deze groep is dan ook de grootste stijging te zien met besmette personen, ruim 7 op de 100. Een extra reden dat er de laatste tijd weer een stijging te zien is kan er ook mee te maken hebben dat er nu meer getest wordt dan ooit tevoren. Hoe dan ook blijft het zeer verstandig om de regels nog goed na te leven. De belangrijkste regels zijn de 1,5 meter afstand houden en het regelmatig wassen en/of ontsmetten van de handen. Over het dragen van mondkapjes zijn veel verschillende meningen maar de uitdrukking "Baat het niet, dan schaadt het niet" lijkt hier nog het meest van toepassing.

Dat gezegd hebbende is er ook een lichtpuntje en dat is het feit dat deze editie van De Spreekbuis weer vol staat met leuke grappen, strips, weetjes en nog veel meer. Ook hebben we weer heel wat inzendingen van jullie gekregen voor in De Spreekbuis. Deze keer waren het er zo veel dat we niet alles konden plaatsen en dat sommige stukken in de volgende editie van De Spreekbuis zullen verschijnen.

Net zo als in de vorige edities is er deze keer ook weer een prijspuzzel te vinden op pagina 32. De winnares van de zomer editie is geworden: **Johanna L.** Van harte gefeliciteerd en de prijs komt zo snel mogelijk jouw kant op.

Mocht je zelf ook eens wat willen plaatsen in De Spreekbuis, of mee willen doen aan de prijspuzzel, dan vind je op pagina 2 alle mogelijke manieren om in contact te komen met onze redactie. Dus twijfel niet en laat van je horen.....

Voor nu: Veel lees en puzzel plezier toegewenst met deze editie van De Spreekbuis en blijf gezond!!

Uiterste inleverdatum voor stukken wintereditie is:
15 November 2020

TIP: De Spreekbuis was al digitaal te vinden op de website van Emergis maar is nu digitaal ook te downloaden als .pdf (max. grote 5mb) op www.derijckste.com/spreekbuis

Centrale Cliëntenraad Emergis

De Centrale Cliëntenraad Emergis, ook wel CCE genoemd, zet zich in voor de belangen van cliënten binnen Emergis. De raad bestaat uit cliënten en ex-clieuten. We richten ons voornamelijk op beleidszaken. Het werkgebied van de raad beslaat geheel Emergis. De Spreekbuis biedt ons in elke editie ruimte om iets te vertellen over onze werkzaamheden.

We zijn er weer!

Wij hebben een paar weken genoten van onze zomervakantie.

Vanwege de corona hebben we een drukke periode achter de rug en waren aan vakantie toe. 24 Augustus jongstleden zijn we weer gestart met onze eerste vergadering na ons reces. Na maanden online gewerkt te hebben zijn we nu weer op locatie aan het overleggen. Uiteraard proberen we veel vanuit huis te doen, maar je zult ons ook weer regelmatig rond zien lopen op locatie. Dit blijft voor ons namelijk belangrijk. We moeten cliënten kunnen zien en de sfeer kunnen proeven. Werken op afstand kan deels, maar is niet voor alles mogelijk.

Verder hebben wij de raad van bestuur gevraagd een onderzoek uit te zetten onder cliënten naar de ervaringen over de zorg tijdens de corona periode. Er heeft een onderzoek onder medewerkers plaats gevonden. Maar wij vinden het nog belangrijker om te horen te krijgen hoe cliënten dit vonden. Wat ging er niet goed en wat juist wel. De organisatie kan hier namelijk veel van leren.

Vervangend ondersteuner

Onze ondersteuner Cristel van Koetsveld is per september met zwangerschapsverlof. Dit betekent dat er een vervanger aan het werk is. Graag stellen we jullie via deze weg aan haar voor. Haar naam is Miranda Oreel. Ze vervangt Cristel tot eind januari 2021. Contact verloopt gewoon via onze gebruikelijke gegevens (e-mail en telefoonnummer).

WMCZ

Per 1 juli is de nieuwe Wet Medezeggenschap Cliënten Zorginstellingen 2018 ingegaan. We hebben hier al regelmatig over geschreven in de Spreekbuis. Het komende half jaar zijn we nog druk bezig met het herschrijven van de reglementen. En daarna volgt ook nog het opnieuw inrichten van de locatieraden. Totdat de nieuwe reglementen klaar zijn werken we gewoon volgens de oude reglementen. In principe blijven de locatieraden dus gewoon werken zoals ze gewend zijn. Van ons ontvangen zij regelmatig brieven met informatie over de stand van zaken.

Via de spreekbuis houden we jullie ook op de hoogte. Tegen de tijd dat we een nieuwe regeling hebben en de raden anders in gaan richten zullen we een artikel plaatsen in de Spreekbuis. Misschien word jij dan wel één van de nieuwe leden van één van de locatieraden.

	Contactgegevens
	cce@emergis.nl
	0113 267295
	www.clientenraademergis.nl

Signalen, tips enzovoort. Al jullie input is welkom!

We vinden het belangrijk om zoveel mogelijk input van cliënten te krijgen over de zorg. Deze input is van groot belang omdat we op die manier zo goed mogelijk ons werk kunnen doen. We willen jullie dus vragen om signalen, tips en dergelijke met ons te delen. Deze informatie kan ons namelijk helpen.

Adviesaanvragen

Renovatie en tijdelijke verhuizing BW Jasmijnstraat

Voor de zomervakantie liep bij ons de adviesaanvraag over een verbouwing van de BW Jasmijnstraat. Een gevolg van deze verbouwing zou zijn een tijdelijke verhuizing. De tijdelijke verhuizing zou zijn naar een gebouw op de kliniek in Kloetinge. Hier hadden wij als raad in eerste instantie wat moeite mee. Omdat dit voor cliënten bijvoorbeeld als een stap terug kan worden ervaren. Helaas bleken er geen andere locaties beschikbaar waar de bewoners van de BW naar toe zouden kunnen. Vanwege de corona konden wij niet langs op de BW, maar van de teamleider kregen wij te horen dat alles goed was besproken met de cliënten. Ook hebben zij mee mogen denken over de renovatie. Daarvan hebben wij begrepen dat er echt naar de wensen van de bewoners geluisterd is. Gezien de renovatie van de BW belangrijk is en de cliënten betrokken zijn bij de plannen, hebben we positief geadviseerd. Wij hebben daarbij wel gevraagd om een goede evaluatie van de verhuizing. En natuurlijk benoemd dat het heel belangrijk is de cliënten goed te ondersteunen en naar hen te luisteren. Een verhuizing is namelijk niet niks. We hopen dat we na de renovatie een kijkje kunnen nemen op de BW. En dat ondanks de impact die de tijdelijke verhuizing zal hebben de cliënten dit toch als positief zullen ervaren. Vooral als ze weer terug zijn op de Jasmijnstraat.

No-show beleid

Een lange tijd zijn wij bezig geweest met de adviesaanvraag no-show beleid. No-show: cliënten die zonder afmelding niet verschijnen op een afspraak of hun afspraak korter dan 24-uur van tevoren afzeggen. Het gaat in een jaar om 1209 no-shows bij een intake en 13.444 no-shows bij een behandelcontact. Dat is een heleboel. Het onderwerp no-show vonden wij lastig. Er zitten twee kanten aan niet komen opdagen bij een afspraak. Belangrijk is dat er ook rekening gehouden wordt met de situatie van de cliënt. Aan de andere kant, wanneer iemand regelmatig niet op komt dagen staat dit de behandeling in de weg. Maar je kunt ook een plekje bezet houden terwijl een andere cliënt op de wachtlijst staat en heel graag in zorg wilt. We hebben onderzocht bij andere instellingen wat voor bedrag cliënten moeten betalen voor een no-show. Daarmee hebben we het bedrag aanzienlijk omlaag gekregen voor het beleid binnen Emergis. Daarna hebben wij positief geadviseerd. De bedoeling is dat in november het beleid ingaat. Tegen die tijd zullen wij hier vast ook iets meer over kunnen vertellen.

Lopende zaken

Tenslotte hebben wij een negatief advies uitgebracht over het aanstellen van een extra teamleider op de HIC. Hier volgt nog een gesprek en verder traject over met de raad van bestuur. Daarnaast hebben we ook een ongevraagd advies uitgebracht over de plaatsing van de quarantainer. Wij hadden een adviesaanvraag moeten krijgen voor de aanschaf en plaatsing ervan, maar deze hebben wij nooit gehad. Daarnaast vinden we de plaatsing 'mosterd na de maaltijd' en ook zonde van het geld. Ook de bezoeksregeling hebben wij in dit ongevraagd advies meegenomen. Een reactie van de raad van bestuur moet nog komen. Dus ook dit onderwerp wordt nog vervolgd.

Strips – Familie Weltevree

Spreekwoorden

De drager kan het beste zeggen waar de schoen wringt.

Degene die een probleem heeft, kan de kern van dit probleem vaak het scherpste benoemen.

Geld dat stom is, maakt recht wat krom is.

Mensen kunnen door financiële bevoordeling ertoe gebracht worden om onrecht toe te laten.

Vroege vogels vangen de dikste wormen.

Het kan voordelen hebben om vroeg op te staan.

Metten is weten, gissen is missen.

Je kunt beter afmetingen meten dan schatten.

Men moet zijn bed maken zoals men slapen wil.

Iedereen is verantwoordelijk voor zijn eigen daden.

Waar rook is, is vuur.

Waar geruchten over wangedrag zijn, zal er ook wel iets mis zijn.

Goede naam is beter dan goede olie.

Een goede reputatie is beter dan veel geld.

Als de zon een mestvaalt beschijnt, dan verspreidt deze een onaangename geur.

Als je met goede wil ergens te veel aandacht aan besteedt kan het verkeerd opgevat worden.

Peter Luijsterburg

Puzzels

Fontein

Ik ben een fontein, waar niemand uit kan drinken. Er wordt naar mij gezocht als naar goud.
Maar mijn dood brengt welvaart voor iedereen die meer wil. Wat ben ik?

Alleen maar hoger

Wat wordt alleen maar hoger, maar wordt nooit lager ?

Leipe barman

Een man loopt een café binnen en vraagt om een glas water.
De barman grijpt zijn shotgun en begint hard tegen zijn klant te schreeuwen.
De klant bedankt de barman en loopt vrolijk de bar uit.

Waarom bedankt de klant de barman?

Je vindt de antwoorden op pagina 38

Peter's moppenhoek

Een man kwam thuis met twee grote emmers koemest voor de tuin, die hij had gehaald bij een boer uit de buurt. "Waar is dat voor ?" vroeg zijn zoontje van zes. "Voor de aardbeien," zei de man. Het zoontje staarde hem aan en zei toen: "Ik heb ze liever met slagroom, mag dat ook ?"

Er loopt een jongetje met een hond aan de lijn. De lijn is wel drie meter lang. Komt er een politieagent langs, die vraagt waarom die lijn zo lang is. De jongen zegt: "Die hond die stinkt zo." "Nogal wiesdes," zegt de agent: "Die hond is loops." "O," zegt de jongen, "ken jij 'm dan niet dekken ? Ik heb altijd al een politiehond willen hebben."

Jantje en Tommeke gaan naar het ziekenhuis waar hun juf ligt. "Ik zal eerst naar binnengaan". zei Jantje. Even later komt hij weer naar buiten met tranen in zijn ogen. "Wat is er, Jantje ?" vroeg Tommeke. "Het is hopeloos, morgen komt de juf weer les geven !"

Een Schot laat aan een Nederlander zijn huis zien. "Dit is de kamer, dit de slaapkamer, enz... " Ze komen bij een geheel lege kamer en de Schot zegt: "Dit is mijn muziekkamer." De Nederlander zegt: "Maar ik zie helemaal niks". "Klopt" zegt de Schot, "maar hier hoor je de radio van de burens het beste".

Een directeur zegt tegen zijn secretaresse : "Uw hersenen zitten in uw vagina !" De secretaresse gaat naar huis. De volgende dag belt ze naar haar baas : "Ja, sorry meneer de directeur ik kan vandaag niet komen werken want ik heb een hersenbloeding."

Waarom rijden alle motorrijders in Nederland tegenwoordig met een gebreid mutsje in plaats van met een helm ? Omdat de slimste wetenschappers van Nederland een test hebben gedaan, namelijk ze lieten een valhelm van een appartementsgebouw van 20 naar beneden vallen. Hetzelfde deden ze met het gebreide mutsje. Conclusie de helm was kapot maar op het gebreide mutsje was geen krasje.

Een man gaat een postkantoor binnen. Hij wil een telegram opgeven. "De naam is toch gratis, hè ?" vraagt hij. "Inderdaad meneer." antwoordt de loketbediende. "Mooi zo," zegt hij, "dan wil ik enkel m'n naam op het telegram zetten. Ik heet : BengisteravondgoedaangekomengroetenvanPeter."

Peter Luijsterburg

Opmerkelijk Nieuws

Kulmbach - Een 26-jarige Duitser werd afgelopen voorjaar toen hij te snel langs een mobiele snelheidscontrole reed. De man werd geflitst met zijn BMW X5 in het Duitse Kulmbach. De maximumsnelheid was daar 70 km/u, terwijl hij 81 km/u reed. De snelheidsovertreding was gering, maar toch kreeg de 26-jarige man een megaboete omdat hij zijn middelvinger opstak naar de agenten in de flitsauto. De agenten dienden daarom een aanklacht in wegens belediging tegen de jongeman. In plaats van een boete van slechts 20 euro voor het overschrijden van de snelheidslimiet met 11 km/u, legde de rechtbank hem een boete op van 1500 euro, plus een rijverbod van een maand. De boete was een koopje voor de Duitser. De boete voor het opsteken van een 'Stinkefinger' kan oplopen tot 4000 euro. Dat is fors duurder dan in Nederland. Het beledigen van een ambtenaar in functie door het opsteken van je middelvinger kost hier in de regel 400 euro.

Sprang-Capelle – De politie in Sprang-Capelle is uitgerukt voor een krokodil in een achtertuin. Langs het Halve Zolenpad in de achtertuin van een van de huizen op de Heistraat, werd namelijk een krokodil gezien. De melder klonk zeer overtuigend, waarop de wijkagent een kijkje besloot te nemen. Eenmaal terplekke werd de krokodil inderdaad gevonden. Het beest lag rustig aan de waterkant te wachten op zijn prooi. De krokodil zag er behoorlijk echt uit, maar het bleek toch om een nep exemplaar te gaan. Om meer verontrustende telefoontjes van voorbijgangers te voorkomen, is de eigenaar toch maar even verzocht om de krokodil daar weg te halen.

Île d'Oléron – De beroemde Franse haan Maurice is dood. De haan groeide vorig jaar uit tot een ware legende in Frankrijk. Het dier liet graag luidkeels van zich horen maar daar waren de burens niet van gediend. De burgemeester van Île d'Oléron probeerde tevergeefs de burenruzie te sussen. Uiteindelijk moest de Franse rechter erover beslissen: mocht Maurice kraaien of niet? Was het overlast of niet? De rechter stelde de haan uiteindelijk in het gelijk. Kraaien mocht. De burens moesten 1000 euro schadevergoeding betalen aan de eigenaresse van de haan. Maurice werd in Frankrijk gezien als "hét symbool van het bedreigde platteland". Hij woonde in een rustig dorpje en dat Franse platteland, daar horen nu eenmaal dieren met al hun geluiden bij. De haan overleed aan de zogeheten 'snotziekte', coryza, hij werd zes jaar oud.

Emmeloord – Na een alarmering voor een vreemde lucht in een paar woningen stond de brandweer van Emmeloord voor een groot raadsel. Om te achterhalen waar de lucht vandaan kwam, verrichtte de brandweer verschillende metingen in en rondom de huizen en werden enkele putten geopend en schoongemaakt. Ook hier kwam de stank niet vandaag. Uiteindelijk verscheen de buurman en legde uit dat hij en zijn vriendin een rookbom af hadden laten gaan. Niet zomaar één, maar een rookbom met een blauwe kleur. Op die manier wilde de man zijn familie verrassen om te laten zien dat hij en zijn vriendin een jongetje krijgen. De blauwe rook trok door de buurt en veroorzaakte onbewust stankoverlast. Na een felicitatie vertrok de brandweer naar de kazerne.

Herstart Huis van Herstel

Net zoals zoveel onderdelen die niet doorgingen tijdens de uitbraak van Corona gold dit ook voor het Huis van herstel. Het Huis van herstel startte vorig jaar op de kliniek in Kloetinge in september 2019 als een pilot. Het Huis van herstel werkt volgens het principe van een herstelacademie waarbij Peer support het uitgangspunt is. Peer support betekent gelijken steunen gelijken en het Huis van herstel wordt dan ook geleid door ervaringswerkers. Het huis van herstel biedt aan jou een vrijplaats waarin je kunt zoeken naar of kunt werken aan je talenten, krachten, doelen, dromen en wensen! Maar is ook een plaats waar je jezelf mag /kunt zijn en waar ruimte is voor een praatje onder het genot van een bakje koffie en of thee met gelijkgestemden. Ook kun je gezellig samen een spelletje spelen. We proberen wekelijks een bepaald thema te behandelen die door jullie zelf wordt aangedragen. Kortom een programma met voor ieder wat wils.

Regelmatig organiseren wij ook een leuke activiteit meestal gekoppeld aan een feestdag of speciale periode in het jaar. Denk hierbij aan dagen zoals Pasen, Valentijnsdag, sinterklaas Kerst ed.

Vanwege corona moesten wij noodgedwongen een stop inlassen. Wel hebben wij het Huis van herstel ook nog een poosje online aangeboden en ook hier werd gebruik van gemaakt. Echter merkten wij dat er een groter behoefte was aan het weer fysiek bij elkaar zijn. Zeker toen er nog weinig activiteiten waren. Uiteraard moest hier wel weer toestemming voor komen en moest er gekeken worden naar de voorwaarden waaronder wij dit konden gaan doen, rekening houdend met de nieuwe regels. Maar nu is het dan zover en zijn wij op 3 juli weer gestart.

Aangezien er in de tussentijd een groot verloop is geweest in cliënten, immers mensen komen en gaan (gelukkig) willen wij er weer opnieuw aandacht aan schenken zodat jullie ons weten te vinden.

Het Huis van herstel draait iedere vrijdag van 13.00 tot 16.00 in het Leerhuis (bij het mozaïek bankje) op de locatie Kloetinge, en is voor alle cliënten die bij Emergis verblijven op deze locatie. Cliënten die gebruik maken van ambulant aanbod zijn uiteraard ook welkom maar verwijzen wij ook daar waar mogelijk naar cliënt gestuurde alternatieven in de regio

Zo draaien er in Goes, Zierikzee en Terneuzen herstelgroepen die op eenzelfde manier werken als het Huis van herstel. Ook deze worden geleid door ervaringswerkers en bieden een aanbod in de regio waar je woont.

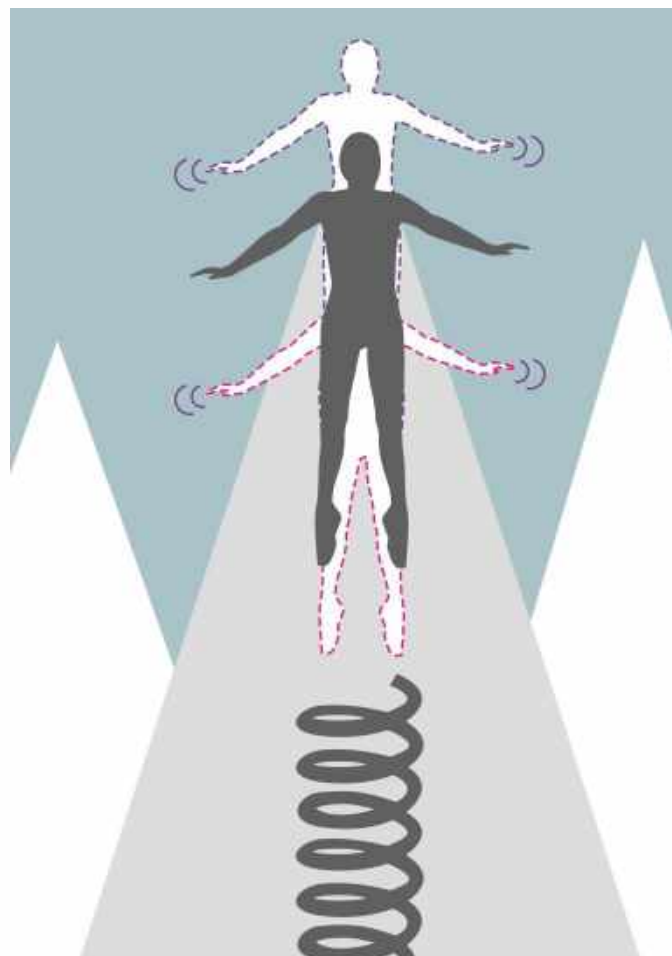
Wij hopen jullie in goede gezondheid weer te mogen verwelkomen en kijken naar jullie uit!

Mocht je nog vragen hebben bel of mail ons gerust.

huisvanherstel@emergis.nl

Algemeen telefoonnummer senioren ervaringswerkers 0113-267130

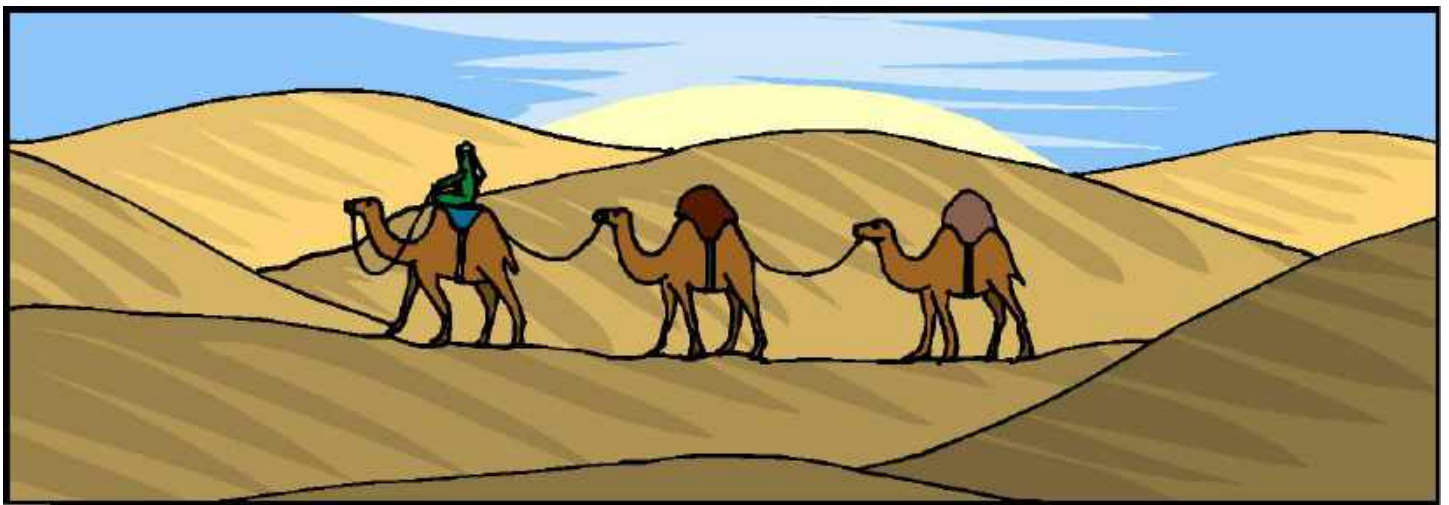
Schroom niet en loop gerust eens binnen! Opgeven is niet nodig en je bent vrij om te komen en te gaan.

Saladin, de muntenkoopman

Dwars door de zandstorm, komt er een karavaan met kooplui langs. Voorop rijdt Hassan op zijn kameel Alim, gevolgd door Saladin, de muntenkoopman, op zijn kameel Abdul. En daarna nog een aantal kooplui. Saladin, de muntenkoopman trekt zijn tulband nog wat verder over zijn ogen. “Maar, wat is dat daar?”, vraagt Saladin zich plotseling af. Met zijn hand boven zijn ogen kijkt Saladin geconcentreerd door de spleetjes van zijn ogen, recht voor zich uit. “Bedriegen zijn ogen hem nu? Wat voor hokjes zijn dat? Daar bij die oase? Wij hebben altijd een tent mee! En straks moeten wij onze tenten opzetten in deze zandstorm. Of toch niet misschien? Het lijken wel kleine huisjes. Dat is zeker nieuw hier, want ik heb het nog nooit zo gezien. Dat is wel handig. Dan kan ik Abdul er veilig achter zetten.” Hij waarschuwt de anderen in de karavaan, met Hassan voorop. Hassan had de huisjes ook gezien, maar had nog gezweven. De anderen kijken verbaasd in de richting die Saladin aangeeft. Even later komt de karavaan met de verschillende kooplui bij de slaaphuisjes in de oase tot stilstand. Er komt een niet al te vriendelijke man op hen af. Het is Said, de huisjesverhuurder. Hij kijkt nors en heeft een gemene glimlach, die een rij onregelmatige tanden laat zien. Saladin vertrouwd de man niet. Maar goed, hij en zijn vriend Hassan hebben een slaaphuisje nodig. Zij krijgen een huisje, ergens aan het eind toegewezen. Dat is mooi. Vlug zetten Saladin en Hassan, Alim en Abdul, hun kamelen, achter het slaaphuisje. Niet veel later komen zij met eten en drinken voor hun trouwe vrienden.

“Hoe gaat het Abdul?”, vraagt Saladin aan zijn vriend, de kameel. “Het gaat goed, Saladin”, zegt Abdul. “Ik hoop alleen dat de zandstorm gauw over zal zijn. Dan kunnen we snel naar Amman gaan. De muntenshow zal al binnen een paar dagen zijn.” “Sssttt, niet zo hard”, fluistert Saladin met opeengeklemden kaken tegen Abdul. “We reizen nu per karavaan, omdat het veiliger is. Maar ook hier zijn er mensen, die graag een graantje van onze voorraad munten willen meepikken.” Geschrokken spert Abdul zijn ogen wijd open en legde zijn voorpoot op zijn bek. “Sorry, Saladin”, fluistert Abdul terug. “Intussen komt Hassan Alim voer en drinken geven. Dus alleen met hen kunnen we praten”, fluistert Saladin. “Dat zal ik dan doen”, antwoordt Abdul zachtjes. Hassan groet Saladin en fluistert: “Heb jij die huisjesverhuurder gezien? Ik vertrouw hem niet. We moeten vannacht toch maar om beurten waken.” “Dat zal het beste zijn. Ik vertrouw hem ook niet”, fluistert Saladin. “Maar nu gaan we zelf eerst maar wat eten en drinken.”

Tijdens het eten en drinken is Saladin de muntenkoopman in een goed humeur. Er is voortdurend een glimlach op zijn gezicht. En Hassan lacht met hem mee. Saladin heeft een zakje met eeuwenoude munten op de kop weten te tikken. Munten uit het Assyrische Rijk. Gouden munten nog wel. Saladin houdt het veilig onder zijn kleren om het te beschermen. Dat is tot nu toe steeds gelukt! Saladin en Hassan en de anderen maken zich gereed voor de nacht. Toch maakt Saladin, Abdul en Alim nog even los voor als het nodig is. Zij lopen niet weg. Saladin en Hassan weten echter niet dat zij straks lekker gaan slapen. Daar heeft Said voor gezorgd. Het is 's avonds hem ter ore gekomen, dat er bij Saladin en Hassan wat moois te halen valt. Hij heeft voor een slaapmiddeltje in hun koffie gedaan. Nu is alles rustig. Saladin en Hassan vallen in een diepe slaap. "Zzzz", zzzz, snurken Hassan en Saladin zachtjes.

Said ze hoort ze snurken en komt zachtjes naderbij. Hij buigt zich over Hassan en voelt aan zijn kleren, maar voelde echter niets waarop hij had gehoopt. Nu buigt hij zich over Saladin. Ook bij hem voelt Said aan zijn kleding. En ja hoor, daar voelt hij iets. Hij trekt heel voorzichtig het zakje met kostbare munten tussen de kleding van Saladin vandaan. Heel voorzichtig neemt Said het zakje mee en sluipt zachtjes weer weg. Maar wat hij niet weet, is dat Abdul en Alim aan beide kanten van het slaaphuisje, heel zachtjes om het hoekje alles gezien hebben. Zo stil dat Said daar rondsluip, zo vlug mogelijk en stil, lopen Abdul en Alim naar het huisje van Said. Daar spannen zij een stuk touw over het pad aan. Even later is Said over het stuk touw gestruikeld. "Ahhh, wat is dat", roept Said? Hij was op zijn gezicht gevallen en zijn oog deed pijn. Er zat een beetje zand in zijn oog. Dan sist de boze kameel Abdul in het oor van Said: "Jij hebt iets van mijn vriend gestolen he? Geef terug!" "Dat had je gedacht!", begint Said op ruzieachtige toon. "Ik heb niets van je vriend en dus kan ik het ook niet teruggeven!"

Nu was het de beurt van Alim om de man in zijn kraag te grijpen. Hij gooide de man onderste boven en samen met Abdul schudt hij Said uit. Er kwam van alles uit de zakken van Said, wat niet van hem was. Ook het zakje met munten viel op de grond. Abdul raapte het zakje met munten op. "Ik dacht dat je niets van mijn vriend had", zegt Abdul met zijn snuit in het gezicht van Said. Said begon zenuwachtig te lachen en zegt: "Dat dacht ik ook." "En als ik jou was", zegt Alim, "dan zou ik alles teruggeven wat niet van jou is! Goede nacht verder!" De kamelen namen het zakje met munten weer mee terug naar Saladin en legden het

voorzichtig bij hem neer. De volgende morgen vertelden Abdul en Alim, Saladin en Hassan alles wat er was gebeurd. "Said zal nu wel een blauw oog hebben", zegt Alim. "Maar eigenlijk mogen jullie zoiets niet doen, Alim. Daar is de politie voor! Denk daaraan!", zegt Hassan ineens streng. "Ja, Hassan", klonken de kamelen stemmen gelijktijdig. Onderweg naar de muntenshow in Amman, gaven zij Said, de slaaphuisjesverhuur-der wegens diefstal aan bij de politie. En bij de muntenshow? Saladin stalde zijn kostbare munten uit in een mooie vitrine en ontving daarvoor groot bedrag aan geld terug. Het zo verdiende geld bracht hij vlug naar de bank. Saladin straalt van zijn succes en zucht van verlichting, nu alles toch nog goed is afgelopen.

Door Martha Bosma

Lego stiek

Mijn eerste dag bij de Lego shop te Goes begon op een mooie zomers dag waarbij één stelling duidelijk werd, 'Beter zijn' moet 'Beter worden'. Twee totaal verschillende stellingen voor mijn simpele ziel. Deze zinnen hebben dezelfde klank maar dat zegt dus zegt dus twee keer niks. Deze zin en mijn ziel zitten niet voor niks in de eerste alinea. Het bruggetje naar de Lego sjop te Goes is dan al gemaakt. Zeker als mijn logistieke achtergrond uit met mijn werkzame verleden meegenomen word waar verbeteren een continue proces is. Wat hier in de Lego sjop verbeterd is de laatste jaren op logistiek gebied kan de concurrentie aan met elk bedrijf waar de afgelopen 35 jaar mijn ambitie lag. Dit zijn de wereldmarktleiders elk op hun eigen vakgebied, Canon en McCain.

De dag begon met een mooie woordspelling van een medewerker van het 'Werk Leer Bedrijf' tijdens de koffie, *'De Lego sjop Goes is beter geworden door beter te zijn!* Het woord sjop is bewust gekozen bij de opstart van dit plastic paleis. Het woord 'Bloksoep' blijft ook 'Bloksoep' weet ik uit betrouwbare bron. Dat woord is inmiddels een begrip op google. Met een rondleiding van Joop de begeleider, 'beheerder', 'visionair' en 'Lego soof' (In mijn hoofd voor altijd de 'Lego baas') begon mijn trip door zijn 'memory lane'. Mijn slaapttekort van afgelopen nacht probeer ik te negeren, vooral te camoufleren. Het tekort dat ik opgelopen heb met mijn favoriete bezigheid, 'Piekeren'. Er zijn nachten geweest dat dit piekeren leuke ideeën opgeleverd heeft. Over het algemeen betekent piekeren voor mij en mijn omgeving ellende. Vol goede moed sjokte ik de sjop door achter Joop aan die zo te zien wel goed geslapen had. Daar achter Joop hobbelen ter plekke de term 'sjopsjokken' verzonnen. Een term die ik tegenwoordig ook gebruik bij het weekend winkelen. De rondleiding door het mooie doch oude pand met in elke ruimte de ruimte voor een vakkundige uitleg van Joop. Deze man wist echt alles van het magische plastic vanaf het oude tot het nieuwe Lego, al decennia het Deense topspeelgoed. Wisten jullie dat er alleen vanuit China

twintig soorten imitatie, niet van echt te onderscheiden nep Lego over de wereld uitgestrooid word? Op dagelijkse basis! 'Plastic makes the world fantastic'. Niet zo leuk voor de medewerkers in Goes waar elke zending die binnenkomt uitgezocht word op nepperij. Vooral de nep plastic uit China bezorgt menig medewerker een berg werk.

Op het moment dat wij de gang in liepen kwam er net een setje Lego binnen in een oude doos. Joop zei met een grote glimmer van oor tot oor, *'Deze oude vergeelde doos dat is een uniek setje Lego uit negentien achtentachtig'*. Stomverbaasd keek ik hem aan. *'Uniek vergeeld bedoel je dan zeker Joop?',* het floepte eruit voordat ik het doorhad. Nadat Joop even wat gegrabbeld had in het oude setje vond hij wat hij zocht, *'Tadaaaaaa dit verkeersbordje zit alleen in deze unieke serie met standaard Vinex wijken gemaakt in negentienachtentachtig.'* *'Zodra dit stopbord op de website staat kan het bieden beginnen',* zei hij fanatiek.

Mijn fantasie gaat werken. De rijken der aarde zie ik online tegen elkaar opbieden om dit unieke stopteken te bemachtigen. *'Alleen dit verkeersbordje maakt mijn hele week al goed',* zegt Joop, De rest van de dag is de glimmer op zijn gezicht niet meer verdwenen door dat kleine rood witte stopbordje. Joop zelf was ook niet meer te stoppen. Hij gaf mij daar een rondleiding weg in Blok sjop Goes waar Denen uit Jutland nog een plasticpuntje aan kunnen zuigen.

Tijd voor koffie, mijn favoriete afrodisiacum en een goed medicijn tegen algehele verslapping na een nacht zonder rust. De vermoeidheid zat nu in echt alles wat moe kan worden in mijn lichaam. Rust moest ik hebben, liefst nachtrust. Het was jammer genoeg dag en we hadden alleen de introductie nog maar gehad. De echte werk, de rondleiding moest nog komen. Terwijl ik de laatste slok koffie naar binnen goot zag ik dat Joop alweer op mij afliep. Hij begon over zeldzame Lego poppetjes. De hoge waarde ervan voor de fanatieke Legoverzamelaars. Wat voelde ik mijzelf een leeg poppetje op dat moment, ééntje die oververmoeid, grauw en zonder waarde was. Zo'n poppetje dat op de Lego verzamelbeurs in de grabbelbak beland met een bordje erboven, *'Uitverkoop!'* Drie keer grabbelen voor één euro.

De eerste ruimte waar wij na de koffie aankwamen daar was Joop wat mij betreft op zijn best als de Lego soof met zijn eigen uitleg over de 'Afol'. Dit is een bestaande afkorting die wereldwijd word gebruikt vooral onder Legofielen. Tijdens zijn uitleg begonnen mijn eerste hallucinaties die dag, weet nog steeds niet welk van de twee hier debet aan was?. Mijn slaapttekort of een mijn beginnende LEGO verslaving?

'Afol', betekent 'Adult fan of Lego' waarna Joop hardop lachend zegt, 'Addicted fan of Lego'. Vanaf deze alinea maak ik daar weer van junkie, voor de grap en de grol. 'Lego junkie', om de woordgrap in dit verhaal levend te houden.

Volwassen mannen die nog steeds met plastic blokjes complete kastelen bouwen. Ikzelf ben in mijn leven niet verder gekomen dan luchtkastelen bouwen. Wij liepen een nieuwe ruimte binnen waar twee op volle toeren draaiende wasmachines met een lauwwarm temperatuurtjes de gekleurde blokjes weer de originele glans teruggaven. Dit was geen 'Fata Morgana'. Dit is dagelijkse kost hier in Goes.

In de volgende ruimte zag ik een aantal mensen die druk aan het orderpikken waren. In goed overzichtelijke stellingen stonden doorzichtige plastic bakken met op de voorkant van deze bak een print met het betreffende onderdeel. Deze ruimte deed mij erg denken aan de ruimtes in voorgenoemde bedrijven waar mijn logistieke verleden lag. Hier in deze ruimte kwam ook de titel van dit verhaal boven drijven, 'Lego stiek.'

Logistiek is bij de wereldmarktleiders de stroom goederen door het bedrijf heen waar op het grote geld bespaart wordt. Dit verdienmodel (LEAN) dat is verzonnen door slimmeriken en geleerde koppen. Door middel van allerhande foefjes (KAIZEN) worden bezuinigingen doorgevoerd. Dit nieuwe logistieke denken is overgewaaid uit Japan. Hier in Goes zijn er alleen wat foefjes uit Denemarken overgewaaid. In Goes kregen mijn ogen trouwens geen rust. Wat ik daar allemaal zag dat ging zelfs mijn rijke fantasie te boven. Tollende spinnen, spinnende trollen, negenbanen, complete wereldsteden met een achterbuurt waar ik verdwalen kon. Een enge fantasie in mijn brein ontgon.

Bij het betreden van de showroom annex winkel klom Joop echt op zijn podium. De vergelijking met kunst en Lego werd door mij gemaakt aangezien daar een gemeenschappelijke interesse lag. Het ene object werd nog vuriger beschreven als het andere. Een oververhitte situatie ontstond door ons heftig oplaaierend enthousiasme. De kleine ruimte werd gelijk gevuld met stoom zoals in de sauna. 'Het stoom kwam uit onze oren'. De stoom was snel opgetrokken waarna ik een Lego spin uit de showroom oppak. Een spin die klopte qua blik, qua alles. Gelukkig klopt zijn hartje niet dacht ik terwijl de spin mij vuil aankeek. De lay-out op de doosjes werd ook zelf gedaan door een aantal mensen binnen zijn team vertelde Joop trots. Na mijn opmerking, *'Jullie lay-out is in mijn beleving mooier dan de Deense lay-out'* De stoomdampen keerden terug in de kleine showroom dit keer alleen uit Joops oren.

De glimmer op Joop zijn gezicht gaf inmiddels licht of waren dat mijn neurotransmitters die weer tikkertje speelden in mijn hoofd. De trap naar boven op weg naar de laatste ruimtes kwam ik amper meer op, zo leeg voelden mijn benen inmiddels aan. Joop daarentegen was nog fris en monter. De Legosoof hield mij op de been met zijn filosofie en duidelijke taal door een goed lopende plastic verhaal. Het reilen en zeilen van de webshop werd uitgelegd. Het complete logistieke plaatje was duidelijk. Hier was geen blokje dat het proces ontglipte. Het afkomen van de Deense blokjes in dit laatste magazijn waar het plastic uiteindelijk digitaal werd verwerkt en per postpakketjes Goes verliet. De wijde wereld in op zoek naar Lego junkies en heel veel kinderhandjes. *'Lego is er altijd en zal er altijd blijven'*, weer zo'n one liner van deze filosoof uit Vlissingen.

We liepen naar een aantal vitrinekasten waar de pronkstukjes van Joops verzameling stonden. Vooral houten speelgoed wat ik zelf nog niet kon herleiden naar het huidige Lego speelgoed. Dat was het wel degelijk met het stempel van het Deense merk erin gebrand. Het houten speelgoed was het eerste speelgoed van Lego dat rond negentien tweeëndertig door 'Ole Kirk Christiansen' werd gemaakt in Billund, Denemarken. De naam Lego ontstaan is vanuit het Deense woord 'LEg GOdt' wat in het Deens speel goed betekent. Na de tweede wereldoorlog is de fabriek begonnen met de plastic blokjes. Het plastic Lego systeem zoals wij dat nu kennen is zo groot geworden toen 'Godtfred Christiansen' het stokje van zijn vader overnam in negentien achteenvijftig. 'Hij werd de Lego baas der bazen'. In mijn beleving was er maar één Lego baas en die stond vol passie al twintig minuten te babbelen over het Lego Museum dat er moest komen in Goes. Het museum waar Joop graag over praat en waar hij nu nog alleen over droomt aangezien de bureaucratie ook in Legoland aanbeland is. Een museum dat er in mijn optiek per direct kan komen aangezien het vullen ervan in mijn beleving geen enkel probleem is. Er staan genoeg collectors items door het hele pand opgesteld. Wat zou er nodig zijn? 'Gebouwen en geld'. Waar het in elke bedrijfscultuur om draait ook als je het omdraait!

Het werd tijd voor een bak sterke koffie. Daar sprak ik Kevin die al drie jaar met veel plezier in de Lego shop werkt. Op mijn vraag wat zijn motivatie was om voor LEGO te kiezen als dagbesteding kwam hij met het antwoord, *'Structuur en regelmaat die ik nodig heb om goed te functioneren'.* Ik dacht meteen, *'Wat een toeval dat is precies wat ik ook te horen krijg van mijn begeleiding'.* Dit is dus geen toeval maar de realiteit van vandaag de dag waar afleidingen en verleidingen op de loer liggen en waar mensen met een beperking gevoelig voor zijn. De schrijver dus ook.

Met Kevin was het een prettig om buiten te praten in de schaduwrijke tuin. Even weg uit het legostieke geweld. Kevin kwam gelijk met zijn hobby's op de proppen. De voornaamste bezigheid van Kevin is drie keer per week hard maar dan ook keihard lopen op peperdure pantoffeltjes, hardlooppantoffeltjes met luchtkussentjes. De hele ochtend had ik zelf achter Joop aangerend op mijn oude versleten gympen dus op de vraag van Kevin, *'Zullen we straks lekker systeem gaan bouwen?'.* Volmondig ja. Het klonk een stuk beter als, *'Zullen we systematisch een rondje hardlopen door het gebouw?'.* Deze Lego man in hart en nieren had in een ver verleden ook nog bij de drukkerij gewerkt maar daar kon hij zijn energie niet kwijt. Hij deed buiten het Legopikken ook een computercursus via het werk leer bedrijf. Wij namen afscheid en spraken af dat wij snel samen een spectaculair project gaan bouwen in de werkplaats. Een project waar onze interesses elkaar zouden kruisen. Ik zeg, *'Jij houdt van hardlopen Kevin, ik houd van kunst. Met wat kruisbestuiving maken wij de eerste air max blokjes'.*

Joop kwam melden dat er die dag geen tijd meer over was om te bouwen. Mijn Lego hart liet een druppeltje rood plastic. Plastic bloed! Zelfs mijn bloedend hart namaken in plastic is ooit gelukt maar dan in een oud Amsterdams grachtenpand.

Joop kwam melden dat er die dag geen tijd meer over was om te bouwen. Mijn Lego hart liet een druppeltje rood plastic. Plastic bloed! Zelfs mijn bloedend hart namaken in plastic is ooit gelukt maar dan in een oud Amsterdams grachtenpand.

Mijn tweede dag op weg naar het leukste werk dat ik ooit gehad heb. Bouwen, kathedralen bouwen in Goes. Wat een feestdag. Het gevoel van een jochie van tien jaar dat naar school reed op zijn fietsje. Op de bagagedrager vast gebonden een schaal met traktaties voor zijn klasgenootjes. Hij was die dag tien geworden. Dit keer op de bagagedrager een muzikale traktatie voor Joop en deze was nog niet eens jarig. De rondleiding van de dag ervoor kreeg wel een tien. Dat is dan ook de enige overeenkomst. Achter op mijn fiets had ik een oude gitaar vastgebonden voor deze Beatles freak die lekker meezong in de wind op weg naar Goes.

Lego stiek

Na mijn aankomst in Goes wees Joop mij mijn werkplek aan voor die dag. Daar stond een doos met een zelfgemaakte lay out van een vogelspin. Het was dezelfde zwarte plastic spin van de dag ervoor tijdens Joops rondleiding toen hij mij al leek aan te kijken met zijn enge gele ogen. Deze vogel spin is de giftigste spin op aarde. 'De zwarte weduwmaker'. Deze spin maakt met één simpele beet een Lego junkie van jou. Na één uur bouwen was ik al meerdere keren gebeten, het voelde heerlijk deze Lego verslaving. Diezelfde dag heb ik bij Joop op kantoor gesmeekt of ik niet voor de rest van mijn leven bij hem mocht blijven bouwen aan de plastic kunst. Op mijn knietjes lag ik daar 'de tien Lego boden' te doen met mijn handen gevouwen. Sta maar op jij, 'Morgen heb ik een leuk klusje voor jou?' Dit zei de Legosoof met een steeds groter wordende grijns op zijn gezicht.

Mijn derde dag heb ik tijdens mijn reis naar Goes alle fietsrecords verpulverd om als eerste medewerker bij de Lego sjop te komen. De endorfine gierde onder het trappen door mijn aderen die gevuld leken met het magische Deense bloed. Joop stond daar al klaar met een grote vuurrode vrachtwagen op schaal die op het echte exemplaar leek maar dan een paar maatjes kleiner. 'Deze vrachtwagen moet jij vandaag demonteren'. 'Elk onderdeel moet apart in dit plastic bakje?' Het was technisch Lego. Precies het Legosysteem waar ik niks mee had. Was dit mijn ultieme test? Joop bleef de hele tijd achter mij staan en mompelde een soort mantra. Mijn grote mond was verdwenen meer en ik voelde mij weer de kleine kleuter 'JP' met zijn vroegste Lego fantasie. Het koude zweet liep over mijn rug en ik voelde de getrainde ogen van Joop die in mijn nek prikte. Zijn vingers draaide rondjes in zijn grijze baard. Van die harde haartjes knetterend als een open haard met felle vlammen. Het geluid wat dat knetteren voorbracht bereikte mijn oren als een pijnlijke schreeuw. De CIA gebruikt zulke martel technieken om alles uit je te persen had ik weleens gelezen. Net op dat moment slaat hij hard met zijn vuist op de werktafel en zegt hij keihard,

'Tijd voor een bakkie voordat ik jou eruit pleur.'

'Eruit pleur ja' 'Je gaat eruit JP'.

'Waarom dan Joop?'.

'Jij eet rode steentjes JP'.

'Dat kan je echt niet maken!'.

'Ik maak juist alles van Lego.'

'Er zijn al drie ladingen rood naar de Emiraten afgezegd'.

'Dit kost ons alles!'.

'Ik geef het toe Joop sorry, sorry, ik ben een Legojunkie!'

Terwijl ik van alles aan het bedenken was tijdens de koffie om er niet uitgewooid te worden door deze Legoleider klapte ik geestelijk en lichamelijk helemaal in elkaar. Logisch ik was al een half uur niet in de werkruimte bij Joop geweest bedacht ik mij. Vanaf nu bestond mijn voeding uit plastic blokjes. Samen een bakkie doen verbroederd gelukkig altijd, ook in de kantine van de Blok sjob. Op het eind van de pauze doet Joop gelukkig een voorstel,

'Jij krijgt van mij nog één laatste kans in Lego land JP'.

'Dit rode rushgedrag van jou tolereer ik niet'.

'Ik mis een hele bak rode plastic steentjes'.

'Joop ik doe alles maar dan ook alles!'.

'Moet ik die oude gitaar van gisteren anders even pimpen?'.

'Nee kerel dat is allemaal niet nodig', zegt hij'.

'Deze rode truck moet hoognodig naar een Russische VIP klant in losse onderdelen.'

'Binnen de 120 minuten op mijn bureau.'

De rode truck met hijskraan keek via zijn koplampen mij aan met een blik van, 'jij of ik'. Het vuur in mij ging branden. Als een drietrapsraket schoot ik uit de startblokken. In mijn herinnering heb ik nog nooit zo hard gewerkt. Mijn lichaam voelde aan als een apparaat met robotarmpjes dat met de motoriek van een overspannen mier de plastic de rode onderdelen uit elkaar trekt. De vrachtwagen verdween door mijn handenarbeid in een berg rode blokjes. Onder het slopen kreeg ik steeds meer waardering voor de bedenkers van dit speelgoed uit Jutland. De ongelooflijk goed geïmiteerde onderdelen van de vrachtwagen waren van plastic maar leken net echt. Het takel en hefmechanisme van deze takeltruck was met een

hydraulisch mini systeem op batterijen in zijn soort uniek. Binnen de gestelde tijd was ik klaar met mijn opdracht. Op mijn weg naar Joop's kantoor merk ik dat mijn dwangneurose met de Legosteentjes verdwenen is. Was dit dus Joop's masterplan geweest?. Deze Lego soof weet hoe hij een Lego obsessie uit je moet drijven. In de kwantum mechanica noemen ze dit andersom denken. Tijdens het slopen van een plastic model ervaar je ook het mooie gedetailleerde van de blokjes en de attributen. Nu ben ik dus een afgekickte Lego junkie. Na drie dagen fantasiewereld van Blok sjob Goes weer met beide benen op de grond in de normale wereld. Deze jongen loopt naar zijn kastje waar een mooie Legospin klaar lag om mee te nemen naar huis. Dit keer mocht de spin mij bijten waar hij wil.

Op de terugweg naar huis fietsend door het Zeeuwse land moest ik aan Joop's mooiste quote van de afgelopen dagen denken, *'Je mist de structuur pas als hij er niet meer is.'*

Door: JP

Boekbespreking 'De gelukkige krijgers'

Deze keer een bespreking van een boek door een IJslandse nobelprijswinnaar, Halldór Laxness. We lezen op de achterkant van het boek: 'In het IJsland van de elfde eeuw is het christendom de officiële godsdienst, maar bezingen de dichters nog steeds de oude goden en de bloeddorstige heldendaden van de Vikingen. Dichter Thormod Bessason en krijger Thorgeir Havarsson worden bloedbroeders en besluiten de wereld in te trekken in de geest van hun vaders en voorvaderen. Halldór Laxness schreef met behulp van oude IJslandse teksten deze schitterende roman over de bloeddorstigheid van de mens en het nastreven van roem. Het is een van de belangrijkste werken van Nobelprijswinnaar Laxness.' Ook schrijft het NRC Handelsblad: 'De IJslandse natuur, de ongewisheid van het bestaan -Laxness beschrijft ze met evenveel virtuositeit als inlevingsvermogen-.' Ik sluit me daar van harte bij aan. Het is mijns inziens een prachtige beschrijving van de Scandinavische, Groenlandse en IJslandse cultuur. Ook de ongerepte natuur uit de 10e eeuw na Christus komt goed tot zijn recht. Qua sfeerbeschrijving doet het me sterk denken aan 'The Lord of the Rings'.

De roman start als volgt: 'Van alle helden uit de Westfjorden zijn er twee het beroemdst geworden, namelijk de bloedbroeders Thorgeir Havarsson en Thormod Bessason. Het was te verwachten dat vele verhalen over hen de ronde deden in Diep waar ze opgroeiden en ook in de Gletsjerfjorden en op de Hoornstranden, want op al die plekken hebben ze roemrijke daden verricht. Het is nog niet zo lang geleden dat daar in het westen goed ingelichte mannen, en vrouwen met een goed geheugen verhalen over de twee kameraden konden vertellen die nooit zijn opgetekend, terwijl er toch vele voortreffelijke boeken over hen zijn geschreven. De meeste verhalen over die helden vinden wij zo bijzonder dat het vele slapeloze nachten loont om ons geheugen weer eens op te frissen. Daarom hebben we eerstens de verhalen over hun heldendaden uit vele boeken verzameld en het is onze plicht allereerst het werk te noemen dat de titel *De grote saga van de bloedbroeders* draagt. Verder zijn er in de IJslandse perkamenten handschriften vele interessante vertellingen te lezen die eeuwenlang in buitenlandse boekverzamelingen verborgen lagen en ten slotte zijn er de talrijke oude buitenlandse boeken die vooral voor de verdere loop van de geschiedenis belangrijk zijn met vele waarheidsgetrouwe en nauwgezette verhalen.' (p. 7)

Ik sla even de rest van het eerste hoofdstuk over en ga verder met het tweede hoofdstuk: 'Hoofdman Vermund was verwant met een zekere Bessi, de zoon van Halldor. Hij woonde op Bronoord in de buurt van Waterfjord. Bessi kon dichten en hij was ter zake kundig op het gebied van de wet; hij was geliefd, maar niet rijk. Behalve verwanten waren hij en Vermund ook goede vrienden. Bessi ging vaak met Vermund mee op zijn reizen als opzichter en ook als hij naar het Ding (de regionale vergadering waarbij de hoofdmannen uit een gewest samenkomen) reed. Bessi's vrouw was al gestorven toen dit verhaal begon, maar hij had een jonge zoon die Thormod heette en men vond die jongen vroegwijs en nogal scherp van tong. Hij leerde van zijn vader de dichtkunst en andere kennis en in zijn jonge jaren kende hij al vele verhalen over koningen en jarls (een Noorse benaming voor een machtig hoofdman; in rang komt een jarl onder een koning).

Het Engelse woord *earl* stamt hiervan af), die door de slachtpartijen en andere voortreffelijke daden over deze bekwame mensen in de noordelijke landen de ronde deden, en ook over de Asen, de Völsungen, Ylfingen (de Asen zijn de belangrijkste goden in de noordse mythologie (Odin, Thor etc.). De Völsungen zijn een belangrijk geslacht waar helden als Sigurd de Drakendoder, Högni, Gunnar en Gudrun van afstammen. Het geslacht is op Odin terug te voeren. Ylfingen: Noors koningsgeslacht dat ook op Odin is terug te voeren.) en andere befaamde helden die met trolvrouwen hadden geworsteld. Verder wist de jongen veel van de grote liefde die mannen sinds het begin van de wereld van vrouwen kregen toen Brynhild (Walkure, zuster van koning Atli) op het hoogland sliep, en hij kon ook over de zwanen vertellen die vanuit het zuiden kwamen gevlogen en op de landtong neerstreken, hun zwanenkleed aflegden en het web van het lot voor de mensen weefden. Hij kende ook de wonderlijke verhalen die over het einde van de wereld en de godenschemering (*ragnarök*): het einde van de wereld waarbij goden en reuzen elkaar bevechten en beiden ten onder gaan) gingen.' (p. 15)

Het boek heeft vrij korte hoofdstukken, in totaal 51 en bestaat uit 399 pagina's, exclusief de voetnoten. Een andere prachtige beschrijvende passage is te vinden in het twintigste hoofdstuk: 'Op een avond gebeurde het dat knechten uit de nederzetting in een bootje naar de rotswand roeiden. In het bootje zaten drie mannen van buiten het gewest. Thorgeir herkende meteen de huisgenoten van zijn oom Thorgils Arason uit Rookheuvel, en begroetten de bloedbroeders vriendelijk. Thorgeir Havarsson zei dat ze het voor lief moesten nemen dat behalve de door de zee gegetelde keien daar niet veel gemak was. Desondanks zei hij hun te gaan zitten en hij beval een jongen een stuk spek af te snijden en een tweede gaf hij opdracht op hun boot te letten. De mannen vertelden dat ze vanuit Rookheuvel over de hoogvlaktes en gletsjers waren gereden en dat ze hun paarden niet ver daarvandaan hadden. Ze waren door boer Thorgils uit Rookheuvel hier naar het noorden gestuurd met de boodschap dat Thorgeir Havarsson op het Ding van Bijlrvier voor de moord op Gils Masson vogelvrij was verklaard; hij kreeg de straf opgelegd die zomer het land te verlaten. Ze zeiden dat voor de andere moorden van de bloedbroeders weergeld was betaald, de hoofdmannen uit de Westfjorden hadden aan de regeling meegewerkt en Bessi Halldorsson had voor het aandeel van zijn zoon in Thorgeirs daden geld gegeven.

De boodschappers brachten ook het aanbod van Thorgils over dat in Rif een volledig opgetuigd koopvaardijschip lag dat klaar voor vertrek was naar de Orkney Eilanden. Thorgils Arason bezat een aandeel in dat schip en het was zijn wil dat de bloedbroeders onmiddellijk aan boord gingen en het land verlieten.' (p. 124)

Tenslotte nog een passage uit het 36ste hoofdstuk: 'Nu verplaatst het verhaal zich naar IJsland naar de diepte van Ijsfjord. In Rotskreek gedijsde een geluk, groter dan op elke andere plek in de Westfjorden, en ook in andere streken zou men er vergeefs naar hebben gezocht. Sinds hoofdman Vermund landerijen en andere rijkdommen had ingebracht om zijn neef Thormod op gelijke voet met Thordis Kötludottir te brengen en nadat hun bruiloft had plaatsgevonden en Thormod zich in de boerderij had gevestigd, vergaten de mensen uit het gewest zijn vroegere misstappen en ook dat het nog maar heel kort geleden was dat hij als kompaan van Thorgeir Havarsson een vogelvrijverklaarde was geweest.' Ben je benieuwd hoe het verhaal verder gaat?

Door: Pieter Mesu

Pioneering Spirit

Maandag 17 augustus bracht het grootste schip ter wereld, de Pioneering Spirit, een kort bezoek aan Vlissingen.

Foto's: Joop Fraanje

Sudoku's

Dit zijn de traditioenele Sudoku's. De lege vakjes moeten ingevuld worden zodat in elke kolom, in elke rij, en in elk van de negen blokken de getallen van 1 tot en met 9 elk één keer staan. De antwoorden staan op pag. 38.

6	8	1						5
						9		6
			5		7			
			8					1
	4							
	2		1		9			
		3			5	2		9
2				7			8	
		4			2	7		

		9			7			1
				5	1			8
	5			9				
3	2							
							6	
			1	8	3		5	
			3		9		2	7
	6				4			
	4			7			3	

Curry met linzen en tomaten

Benodigdheden voor 1 persoon :

- 1 Ui, in halve ringen
- 2 Tomaten, in stukjes
- 1 Klein blikje linzen (let op: niet laten uitlekken !)
- 1 Eetlepel Indiase milde curry, bijvoorbeeld van Patak's
- Ca 1 eetlepel gedroogde koriander
- 1 Half zakje santen / kokoscrème, bijvoorbeeld van Go-Tan
- Heet water
- Zout en peper naar smaak
- Klein klontje boter

Bereiding :

Zet een koekenpan met een dikke bodem of een kleine hapjespan op het vuur met een klontje boter en laat deze smelten. Karamelliseer hierin de uien. Dit betekent dat je ze op laag vuur heel zachtjes laat bakken tot ze bruin en zacht zijn. Let dus op dat ze niet verbranden. Dit duurt 10 tot 15 minuutjes.

Voeg nu de linzen toe en roer goed door. Kruid met een klein beetje zout en peper.

Vul nu het blikje voor de helft met heet water en roer dit samen met de curry en de kokoscrème door de linzen en uien. Laat dit ca 2 minuten zachtjes pruttelen. Voeg dan de tomaat toe en laat deze kort mee warmen. Voeg als laatste de koriander toe en roer goed door. Proef de curry en kruid eventueel na met zout en peper naar smaak.

Serveer de curry met rijst en eventueel een frisse komkommersalade.

EET SMAKELIJK !

Tuinpraat met Kaat

Nazomer

Het is september en dat noem ik najaar of nog liever nazomer! Bij het woordje herfst denk ik automatisch aan wind en regen en donkere dagen. Nazomer klinkt lekker, dat dan de hitte van de zomer voorbij is en je toch nog veel van de tuin kan genieten. Al viel de hitte van de zomer wel mee dit jaar, het was maar een paar weken echt warm (en dan ook meteen bloedheet). De nazomer is ook de tijd van rozenbottels en bessen. De knaloranje bessen van de vuurdoorn zijn prachtig om te zien, dat geeft een maandje ofzo extra kleur aan de tuin. Dan zijn ze rijp genoeg dat de vogels ze lekker vinden en zijn ze in no time weg, opgegeten. Mooi vind ik dat, ik heb aardig wat boompjes en struiken die bessen geven, dat is catering voor de vogels. Achterin de tuin staat een meidoorn, die zit nu ook vol met bessen, ze verkleuren langzaam naar knalrood. Dan over een maandje of 2 zijn ook die rijp, weer een gedekte tafel voor de vogeltjes. Bovendien heb ik best veel laatbloeiende planten in de tuin dus nog erg veel bloemen.

De tuin is nog steeds een en al kleur!

Lekker biologisch

De nazomer is ook frambozentijd. Ik heb een paar zomerframbozen maar meer herfstframbozen. De vroege soorten pluk ik in juni en juli, de latere soorten pluk ik van half augustus tot in oktober! Ik heb 3 verschillende soorten in de tuin, dat geeft een lang frambozenzeizoen, heerlijk zijn ze. Uit de moestuin pluk ik nog steeds tomaten en courgettes. De eerste lichter sperzieboontjes zijn op, op die plek heb ik veldsla geplant. De zomerbietjes hebben we ook al opgegeten maar er staan nog bietjes die ik later heb gezaaid. Die moeten nog even door groeien. Er zijn redelijk wat fruit en groentes waar vroege en late rassen van zijn. Zo kun je de oogst wat spreiden, dat is wel zo handig. Ik had ook nog wat snijsla gezaaid een paar weken geleden, er stond al een heel rijtje kleine plantjes. Maar toen kregen we een week regenachtig weer en tsja, dat is prima weer voor slakken. Zo'n piepklein plantje is dan een heerlijke snack, ze waren zo weg! Ook dat hoort bij een moestuin, gelukkig heeft iemand er lekker van gegeten!

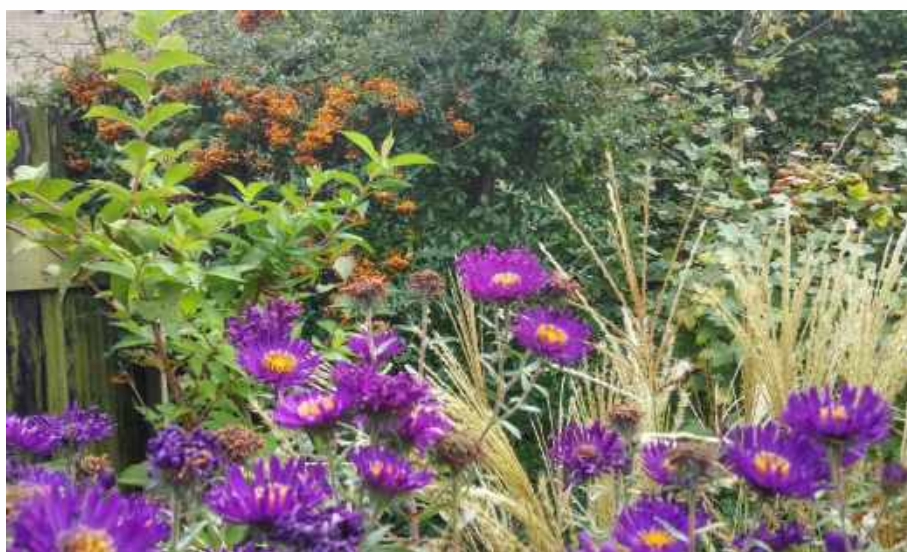
Tomaat Tigerella

De tomaten die ik dit jaar gezaaid heb zijn van het ras 'Tigerella', deze had ik vorig jaar ook en dat beviel erg goed. Alleen al voor die prachtige naam zou je ze willen. 😊 Ze zijn heerlijk van smaak en het is een sterke en productieve plant. Wist je dat er wel honderden verschillende soorten tomaten zijn? Ik zaai ze in maart, kweek de planten op in potjes en half mei plant ik ze in de tuin. Dan is er bijna geen kans meer op nachtvorst want tomaten houden niet van koud weer. Zo lekker smaakvol als je ze laat rijpen aan de plant koop je ze niet in de winkel. Echt waar, er gaat niks boven verse tomaten uit eigen tuin!

Luna's pechdag

Tijden de hittegolf in augustus heeft Luna haar pootje geblesseerd. Ik lag op mijn tuinbed in de schaduw uit te puffen en was even in slaap gevallen. Toen ik wakker werd zat Luna naast me, ze keek me steeds maar aan en ik vroeg me af wat er was. Ik ging zitten, draaide een peuk en keek nog eens goed. Ze bleef maar naar me zitten kijken, vreemd, toen zag ik wat er aan de hand was: 1 van de nagels op haar achterpootje lag er bijna af! Oeps dat deed zeer natuurlijk. Zelf durfde ik er zelf niet aan te zitten maar de volgende ochtend zaten we al vroeg bij de dierenarts. Hij trok met een tangetje de losse nagel eraf, deed er wat zalf op, en een verbandje er om. Luna had nu een prachtig blauw sokje. Zelf vond ze er niks aan, haar pootje deed zeer en er zat iets raars om wat daar niet hoort. Ze maakte wat vreemde hinkstap sprongetjes en kreeg zoals altijd nog wat koekjes van de dierenarts, dat maakt een hoop goed natuurlijk! Ze heeft nog een paar dagen op 3 pootjes gelopen, daarna ging het snel beter. Weer over tot de orde van de dag: spelen, tuinopzichter zijn, framboosjes snoepen, jagen op vliegen, de gewone hondendingen zeg maar. Je maakt wat mee!

tuinreservaat

Voorlopig genieten Luna en ik nog lekker van de nazomer, we zijn veel buiten. De insecten zoemen nog overal en doen zich tegoed aan de nectar van de najaarsbloemen. Laatst zag ik zelfs een kolibrievlinder op de bloemen van de vlinderstruik! Dat was heel gaaf om te zien, deze vlinder landt niet op de bloem maar blijft er boven zweven. Heel bijzonder hoe snel die vleugeltjes heen en weer bewegen.

Dan ben ik trots en blij dat ze het goed hebben hier in mijn tuinreservaat, daar doen we het voor!

Tot slot deel ik nog een gedicht met jullie, **ode aan de moestuin**, tot de volgende spreekbuis!!

Reacties zijn altijd welkom, vragen ook trouwens: spreekbuis@zeelandnet.nl

Ik ben een plant en ik sta lekker buiten
Ik hoor als eerste 's ochtends de vogeltjes fluiten
Ik sta lekker buiten in weer en wind
Gewoon, omdat ik dat zo fijn vind!

Onder goede omstandigheden in het seizoen
Ga in mijn stinkende best doen
Ik ben natuurlijk wel afhankelijk van het weer
Maar dan ga ik groeien als een speer!

Door regen, wind en zon raak ik verweerd
Je ziet het aan me maar dat is echt niet verkeerd
Ja, soms wordt er wel eens een blaadje bruin
Ook dat hoort bij het leven in de tuin

Sommige beestjes komen me bestuiven en dat is fijn
Ik schenk ze nectar zodat zij tevreden zijn
Dan maak ik een vrucht, daar is het me om te doen
Voortplanting, het is tenslotte het seizoen!

Ik ben een gulle gever, ik hou ervan om te delen
Mijn wortels, blaadjes, vruchten, zaden en zelfs mijn stelen
Dat lukt niet altijd en dan denk ik maar
er is altijd weer een volgend jaar!!!

Heropening Biotuin

De Biotuin is al jaren een begrip binnen Emergis en is in 2012 een werkleerbedrijf geworden. Het is één van de dagbesteding locaties van Emergis. De Biotuin bevindt zich aan de rand van het terrein, aan de Oude boomgaard 1. In de flinke tuin is een moestuin, een kruidentuin en een bloementuin. In de grote kas kunnen tomaten en komkommers worden gekweekt en er staat een kweektafel om planten te zaaien en stekken. Daarnaast worden er binnen bloemstukken gemaakt die op verschillende locaties worden rondgebracht. Ook wordt er gewerkt met keramiek, er worden schalen voor bloemstukken en beelden gemaakt, productiviteit en creativiteit te over!

Dit voorjaar bracht een grote verandering. Vanwege het virus werden de werkleerbedrijven acuut gesloten in Maart. Deze zomer lag alles stil in de Biotuin, de vaste begeleiders gingen met vervroegd pensioen. Toen de andere werkleerbedrijven weer langzaam werden opgestart bleef het stil op de Biotuin, maar:

Achter de schermen werden er plannen gemaakt voor een herstart!

De activiteiten in de Biotuin

Inmiddels is er nieuw personeel aangenomen voor de begeleiding en wordt er hard gewerkt aan het hervatten van de activiteiten in de Biotuin. In de tuin is genoeg te doen, we gaan er weer groente, fruit en bloemen kweken. In de kas gaan we tomaten en komkommers kweken. Ook het bloemschikken gaat weer opgestart worden. De Biotuin wordt weer een plek waar mensen kunnen genieten: Genieten van de rust en het werken in de tuin. Een plek waar mensen creatief kunnen zijn en weer de mooiste bloemstukken en keramieken maken. Een fijne plek waar mensen elkaar kunnen ontmoeten en een zinvolle dagbesteding hebben!

De heropening

Op 1 september was de eerste dag van de heropening, de eerste dag om kennis te maken met elkaar. De begeleiding heeft er zin in en ze hebben genoeg mooie plannen. De tuin, de Bioshuur met een fijne ruimte voor het bloemschikken en keramieken, de gezellige veranda waar menig bakje koffie wordt gedronken, de kas. Samen gaan we er weer wat van maken!

De Biotuin gaat 4 ochtenden en 3 middagen per week open. De openingstijden zijn:

dinsdag van 9.00 – 12.00 en van 13.00 – 16.00

donderdag van 9.00 – 12.00 en van 13.00 – 16.00

woensdag van 9.00 – 12.00 en van 13.00 – 16.00

vrijdag van 9.00 – 12.00

Het bloemschikken en keramieken zal zijn op de dinsdag en donderdag. De tuin is open om in te werken op alle dagen tijdens openingstijden.

contact

Heb je zin om bij Werkleerbedrijf de Biotuin aan de slag te gaan? Dan kan je bellen om een afspraak te maken voor een gesprek om kennis te maken. het telefoonnummer is 0113-267657!

De Dikke Toren

Met z'n allen bouwen aan de Dikke Toren; die wordt bijna 11.000 legosteentjes groot

ZIERIKZEE - In het echt is de Dikke Toren in Zierikzee nooit afgebouwd. Afgelopen zomer is het wel gelukt. Zij het in het klein, in het Stadhuismuseum. Met een stuk of 11.000 legosteentjes. „Leuk toch? De Dikke Toren is het pronkstuk van de stad”, zegt Miranda Huijer van Intertoys Zierikzee.

Lego is op dit moment *hotter* dan *hot*. Met dank aan het televisieprogramma Lego Masters, waarin mensen strijden om de titel ‘beste legobouwer’. Het effect van zo'n programma ziet Huijer direct terug in haar speelgoedwinkel. „Heel veel volwassenen zijn weer aan het legoën geslagen. Ook door corona. Lego blijft altijd leuk. Je zet je gedachten even opzij. En het is voor alle leeftijden. Van duplo tot Friends tot technisch lego. Er is voor iedereen wel wat.”

Een plan van vóór de legohype

Van 22 juli t/m 28 augustus was er in Zierikzee zelfs iets heel speciaals. In het Stadhuismuseum kon iedereen met legoblokjes meebouwen aan een Dikke Toren in het klein. Dat plan dateerde al van vóór de legohype. Inspiratiebron was Jeroen Struijs uit Reewijk, die eerder onder meer de stadhuisen van Veere en Middelburg in legoblokjes optrok. Dat wilden we hier ook, bedachten museumdirecteur Albert Scheffers en Intertoys eigenaar Huijer.

Niet zomaar na te bouwen

Het oude stadhuis van Zierikzee bleek, met al z'n details, niet zomaar na te bouwen. De Dikke Toren daarentegen wel. Struijs zette het ontwerp van de Mechelse architect Keldermans op schaal om in een legovariant van de iconische toren. Via een *touchscreen* megascherm konden bouwers laag voor laag met de instructies aan de slag. De Sint Lievensmonstertoren, die in het echt zo'n 62 meter hoog is, had eigenlijk zo ongeveer het driedubbele moeten worden. Maar de bouw werd rond 1510, dik een halve eeuw nadat de eerste steen werd gelegd, gestaakt.

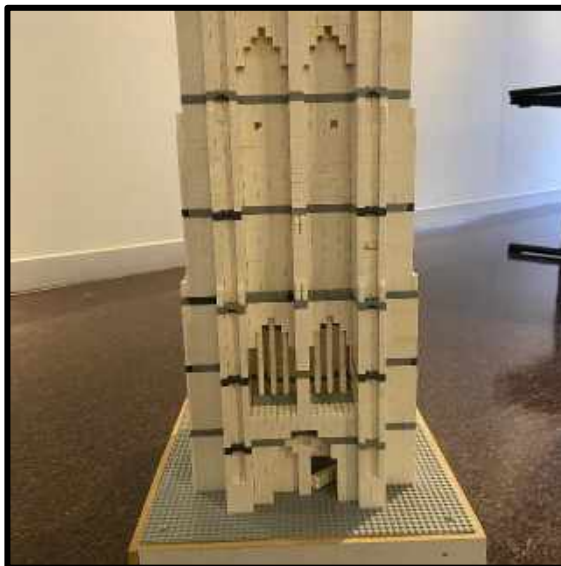
De Bloksjop bood uitkomst

Dat ging in het Stadhuis museum met de legotoren niet gebeuren, al was het een hele toer om voldoende legoblokjes bij elkaar te krijgen. De mensen van de Bloksjop van WLB Zeeland (werk-leer-bedrijf) in Goes boden uitkomst. Zij wisten de juiste steentjes overal en nergens uit Nederland vandaan te peuteren. Tot eind augustus kon de toren gebouwd én herbouwd worden. Daarna is de kant-en-klare versie ook nog bij Intertoys te zien.

Een verborgen parel

De samenwerking tussen museum en ondernemers is van grote waarde, denkt Scheffers. „Samen ben je de stad. Zierikzee is een verborgen parel, zonder aansluiting op snelweg of spoorweg. Wij zullen dus op een andere manier duidelijk moeten maken hoe aantrekkelijk en mooi Zierikzee is. En hoe divers. Want je kunt hier geweldig winkelen, geweldig eten én je kunt hier heel leuke culturele dingen doen. Zoals bijvoorbeeld legoën in het museum.”

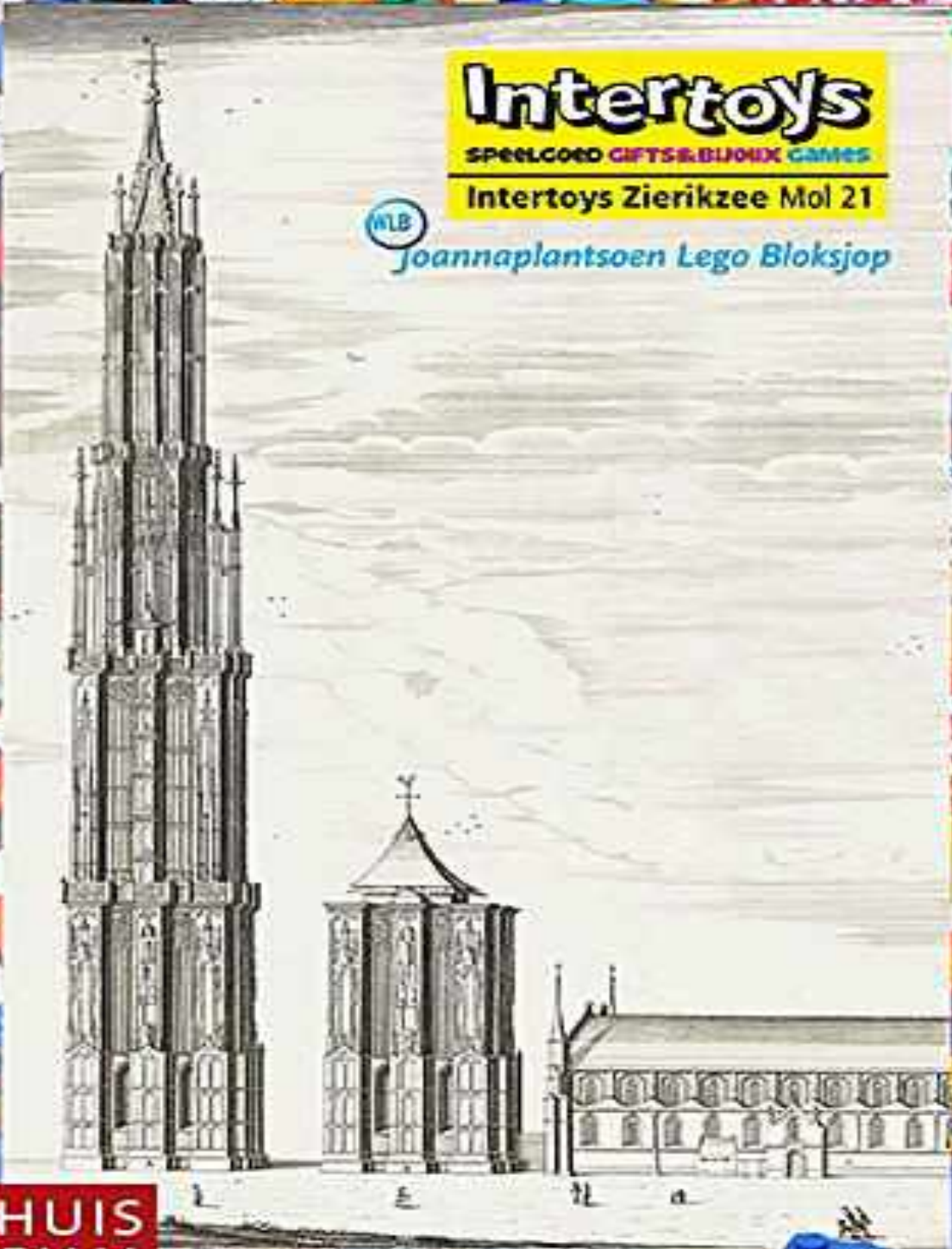

Bronnen: PZC, Facebook Stadsmuseum Zierikzee

DIKKE TOREN IN LEGO

Intertoys
SPEELGOED GIFTEN & BLOKJEN GAMES
Intertoys Zierikzee Mol 21
WLB Joannaplantsoen Lego Bloksjop

STADHUIS MUSEUM ZIERIKZEE

Bouw mee aan de Dikke Toren in LEGO
Tot en met 28 augustus 2020

Meeistraat 6-8 4301EC Zierikzee T 0111 454 464 www.stadhuismuseum.nl

Oplossingen puzzels

O

plossing puzzels van pagina 8 en Sudoku's pagina 26

Antwoord op : Fontein : Olie

Antwoord op : Alleen maar hoger : Je leeftijd

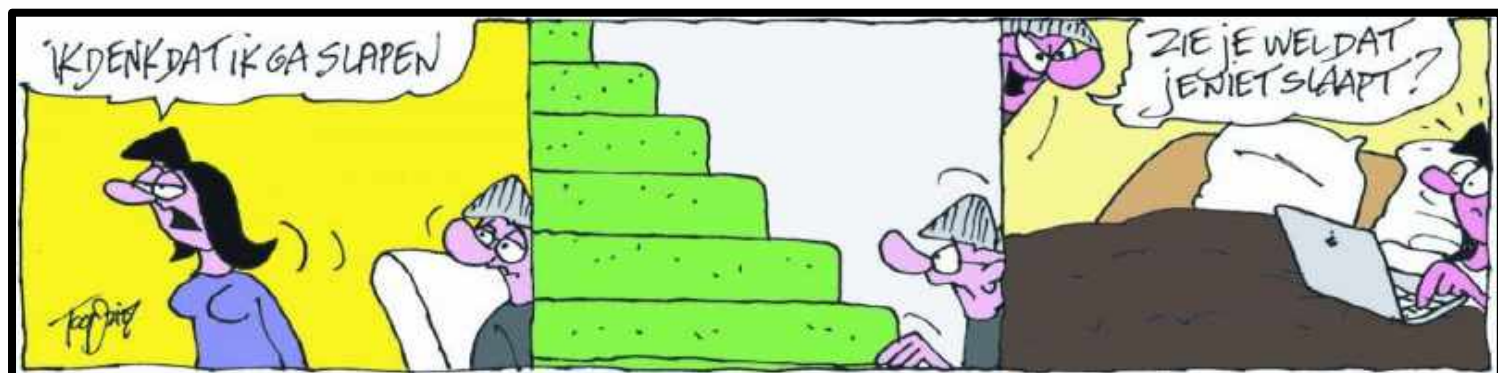
Antwoord op : Leipe barman : De klant had de hik. Doordat de barman hem liet schrikken, verdween de hik.

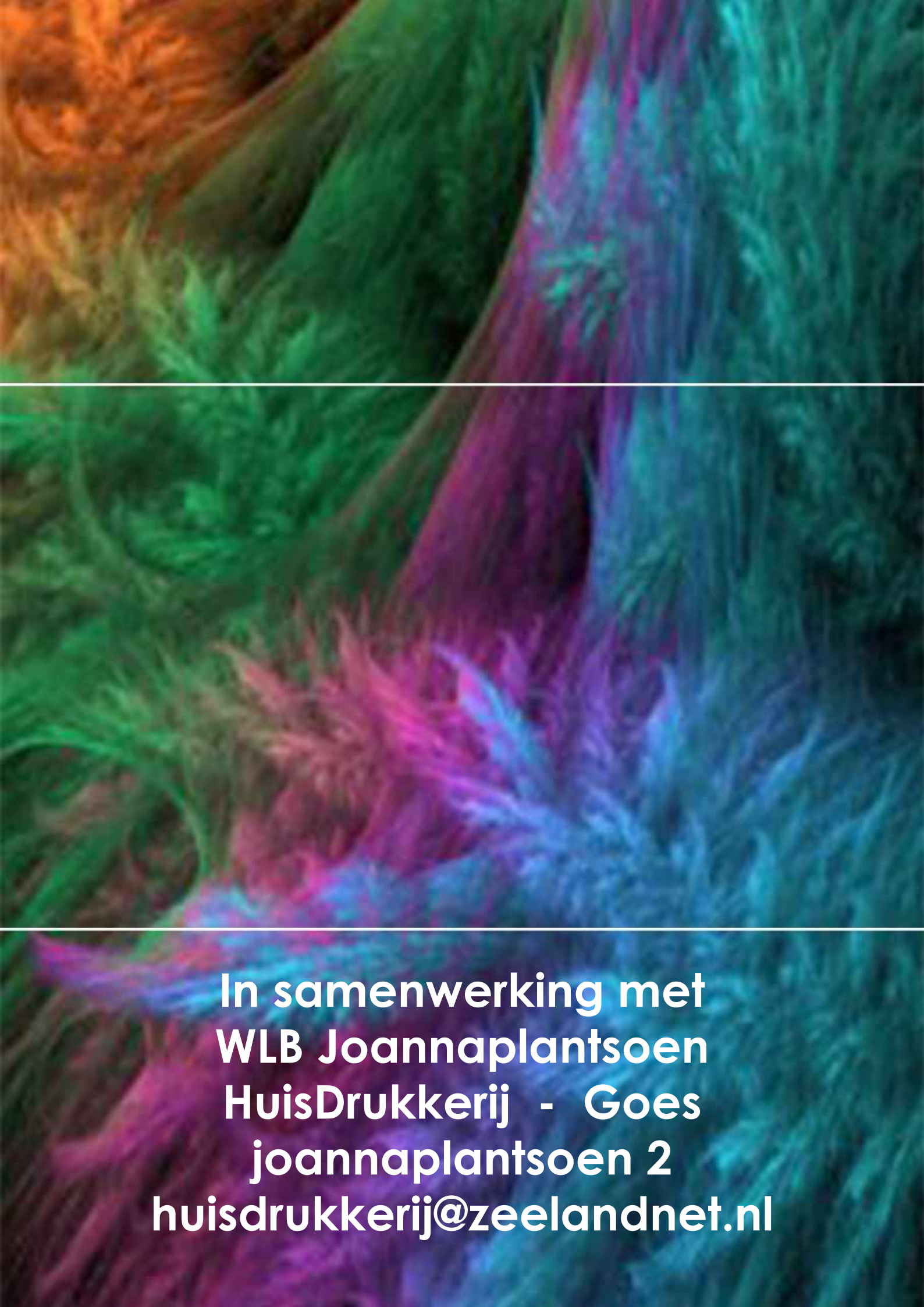

6	8	1	2	9	3	4	7	5
7	5	2	4	1	8	9	3	6
4	3	9	5	6	7	1	2	8
9	6	7	8	2	4	3	5	1
1	4	5	7	3	6	8	9	2
3	2	8	1	5	9	6	4	7
8	7	3	6	4	5	2	1	9
2	9	6	3	7	1	5	8	4
5	1	4	9	8	2	7	6	3

2	8	9	6	3	7	5	4	1
6	3	7	4	5	1	2	9	8
1	5	4	8	9	2	6	7	3
3	2	5	7	4	6	8	1	9
8	7	1	9	2	5	3	6	4
4	9	6	1	8	3	7	5	2
5	1	8	3	6	9	4	2	7
7	6	3	2	1	4	9	8	5
9	4	2	5	7	8	1	3	6

Strips – Familie Weltevree

**In samenwerking met
WLB Joannaplantsoen
HuisDrukkerij - Goes
joannaplantsoen 2
huisdrukkerij@zeelandnet.nl**